

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-52548 מדינת ישראל נ' אלחריף

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

מיכאל אלחריף – ת"ז 062876362

בשם המאשימה: עו"ד מיכל אפלבוים
בשם הנאשם: עו"ד מיכאל צור

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות אלימות במסעדה על רקע של מה בכך, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, כשבמקום לבלות וליהנות מבילוי בקרב חבריו, גרם הנאשם למהומה רבתי, איים על מלצרית, תקף עובדות ועובדים על לא עוול בכפם, חבל באחד העובדים, והביא במעשיו לעזיבתם של סועדים את המקום. בהתאם לבקשתו הופנה הנאשם לקבלת תסקירי מבחן, שלאחריהם טענו הצדדים לעונש.

כתב האישום המתוקן

1. ביום 15.6.19 בשעות הערב הגיע הנאשם בצוותא עם אחרים למסעדת "בית הפנקייק" בכפר ויתקין (להלן: המסעדה) כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בעת שהמתין להושבה בשולחן פנוי, התנהל דין ודברים בינו לבין העובדים במקום. הנאשם פנה למלצרית מרינה (להלן: מרינה) בבקשה כי תפנה עבורו שולחן, וזו הסבירה כי יאלץ להמתין מכיוון שאחרים הגיעו לפניו. בתגובה אמר לה הנאשם: "יאללה יאללה תפני". מרינה השיבה כי זה לא יקרה, ובתגובה איים עליה הנאשם כי "יעיף לה סטירה". לאחר שהשיבה כי אם יעשה כן, תזמין משטרה למקום, היכה אותה הנאשם בידו בלחיה, והתיישב בשולחן הממוקם בכניסה למסעדה.

בעקבות זאת פנתה אליו אחראית המשמרת דורון (להלן: דורון), אמרה לו כי לא מרימים יד על בחורה, ושאלה מדוע התנהג כך. בתגובה קילל הנאשם את דורון. במהלך חילופי הדברים ביניהם קם לפתע הנאשם במהירות לכיוונה של דורון, ולאחר שהצליחה להימלט נטל הנאשם קערה עשויה נירוסטה (להלן: הקערה) וזרק אותה לעברה. הנאשם ניסה לדלוק אחרי דורון שנמלטה מפניו לתוך המסעדה, בעוד עובדי אורח ניסו למנוע ממנו מלהתקרב לדלת הכניסה למסעדה. לבסוף הצליח הנאשם לרוץ ולהגיע לדלת המסעדה, כשבדרכו נתקל באמו, דחף אותה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-52548 מדינת ישראל נ' אלחריף

מדרכו והפילה לארץ. אחראי משמרת נוסף בשם אלמוג (להלן: אלמוג) ועובדים נוספים הצליחו למנוע מהנאשם מלהיכנס לתוך המסעדה, תוך שהנאשם דחף את אלמוג והעיף את ידו.

כעבור זמן קצר שב הנאשם ונכנס לתוך המסעדה כשהוא אוחז כפכף בידו, וחיפש את דורון בצעקה "איפה המתולתלת הזאת?", ואילו דורון מצדה נמלטה מפניו למטבח המסעדה. הנאשם נכנס אחריה למטבח כשהכפף בידו, ואילו עובדי המסעדה לרבות אלמוג וטבח בשם מחמד (להלן: מחמד) חצצו בינו לבין דורון והדפו אותו אל מחוץ למסעדה, כשמי מהם בעט בנאשם והלה היכה בידיו את אלמוג ומחמד בגופם.

בהמשך שב הנאשם וניסה להיכנס למסעדה, זאת תוך שהיכה את אלמוג במכות אגרוף בפלג גופו העליון. הוא נטל חפצים שונים לרבות סכו"ם, כוסות, קפה חם ועוד, אותם השליך לעבר אלמוג ועובדים נוספים. באותן הנסיבות התקרב הנאשם לאלמוג שניסה להתגונן מפניו ולהדוף אותו באמצעות כיסא אותו החזיק בידו ובאמצעות ידיו, על מנת שלא יתקרב אליו, ובתגובה נטל הנאשם חול מאדנית פרחים סמוכה והשליכו על אלמוג, מחמד ועובדים נוספים.

בהמשך שב הנאשם לעבר אלמוג, הצליח להגיע אליו כשנטל שוב את הקערה והיכה באמצעותה בראשו ובפלג גופו העליון שוב ושוב, כשזה מנסה להגן על עצמו ללא הצלחה. לבסוף הצליח אלמוג להדוף את הנאשם כשהשליך עליו כיסא, בתגובה היכה הנאשם את אלמוג בכיסא, והמשיך לאחוז בכיסא כשהוא מונף. אז יצאו שניים אחרים בכיוונו של הנאשם כשהם אוחזים בכסאות, והיכו בו באמצעותם על מנת להרחיקו.

כתוצאה מהאירוע נגרמו לאלמוג חבלות בדמות שריטות ואדמומיות בפניו ובידו, ונקרעה שרשרת אותה ענד, ואילו לנאשם נגרמה אדמומיות בסמוך לגבה. בעקבות הבהלה שנוצרה במסעדה עזבו סועדים את המקום.

בגין מעשיו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-52548 מדינת ישראל נ' אלחריף

תסקירי מבחן

2. להלן יובאו בתמצית נתונים רלוונטיים מתסקירי המבחן. הנאשם בן 38, רווק ואב לשניים. לדבריו, סבל בילדותו מאלימות שהופנתה כלפיו וכלפי בני המשפחה על ידי אביו. הקשר עם האם מורכב, כשבשנת 2008 נדון הנאשם למאסר בפועל בעקבות עבירת אלימות כלפי אמו. מגיל צעיר עבר הנאשם בין מספר מסגרות חינוך לרבות פנימייה, פרש בכיתה ח' מלימודים ומאז הסתובב ברחובות, חבר לנערים שניהלו אורח חיים שולי וביצע עמם עבירות שונות לרבות שימוש בסמים. הנאשם גויס לצה"ל, אך ערק בחלוף כמחצית השנה, נדון למאסר ושוחרר בשל חוסר התאמה. הוא התגורר בגפו, עבד בשיפוצים באופן מזדמן והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. בגיל 35 העתיק את מקום מגוריו לאילת, שם התגורר עם בת זוג, ובחלוף כשלוש שנים לאחר שנפרדו חזר להתגורר בעיר הולדתו פרדס חנה.

קצינת המבחן סקרה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, בגין חלקן ריצה עונשי מאסר בפועל. הנאשם התקשה להתייחס לאופן התנהלותו בעבר, התבטא באופן קורבני והשלכתי. אשר לעבירות מושא ההליך דנן: בתסקיר ראשון (מיום 3.9.20) שלל הנאשם ביצוע עבירות אלימות כלשהן, טען כי הוא שהותקף על ידי עובדי המקום והגיב מצדו באלימות על מנת להגן על עצמו. בתסקיר שני (מיום 25.1.21), לאחר שבבית המשפט ביקש תחילה לחזור בו מן ההודיה, נמלך בדעתו ושב והודה במיוחס לו), ביקש לקחת אחריות מלאה על מעשיו לאחר שצפה לדבריו בסרטונים מיום האירוע, הבין כי התנהלותו הייתה אלימה ושגויה, מסר שהיה נתון במשבר רגשי לאחר שחברתו ואם בנו נפרדה ממנו, ואף ביקש לקשור את האירוע להיותו נתון תחת השפעת אלכוהול ולכן התקשה לשמור על איפוק. קצינת המבחן התרשמה כי חרף הודייתו, הנאשם התקשה לבטא אמפטיה כלפי המתלוננים, או לבחון את דפוסי התנהלותו. הנאשם אף עמד על דעתו כי איננו סובל מבעיית אלכוהול או אחרת הדורשת מעורבות טיפולית, וסבר כי הוא מסוגל לשנות את התנהגותו באופן עצמאי.

קצינת המבחן התרשמה מנאשם אלים, רצידיוויסט שנשקפת ממנו מסוכנות בעוצמה גבוהה, נמנעה מהמלצה טיפולית, ומנגד המליצה להשית עליו עונש מאסר מוחשי שיציב עברו גבול ברור ומרתיע.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (עת/1), ממנו עולה כי לנאשם 7 הרשעות קודמות ושני תיקים מוקדמים מבית המשפט לנוער שהסתיימו ללא הרשעה; הרשעה נוספת מיום 9.3.21 מבית משפט השלום בטבריה בגין ריבוי עבירות תקיפה גורמת חבלה, 2 עבירות איומים, החזקת סכין והיזק לרכוש במזיד. טרם נגזר דינו בהליך זה, בגינו הוא עצור עד לתום ההליכים (עת/2); תקליטורים ובהם תיעוד חלקו האחרון של האירוע מושא כתב האישום (עת/3). היא עמדה על האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אשר נקט אלימות שלוחת רסן במסעדה הומה אדם, וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר בפועל. בהינתן נתוניו של הנאשם, עברו הפלילי והתרשמות קצינת המבחן, עתרה לגזור עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל להודייתו של הנאשם במיוחס לו, לנסיבות חייו הקשות, ילדותו בעזובה ובהזנחה ותחת צלו של אב אליים. הנאשם לא היה נתון במעצר בגין תיק זה, והתהלך חופשי עד שנעצר במסגרת ההליך עת/2. עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם אינן ברף גבוה, ובנסיבות שונות ייתכן שכתב האישום היה מייחס לו עבירה יחידה של מעורבות בתגרה. אמנם, הנאשם הוא שחולל את הסיטואציה, אך בחלקו השני של האירוע יש ליתן משקל גם להתנהגותם של העובדים במקום שתקפו את הנאשם בכיסאות וחבלו בו. חרף המלצתה השלילית של קצינת המבחן, לא ניתן להתעלם מהודייתו של הנאשם בפניה. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין (הדגיש כי לא מצא מקרים תואמים) וביקש לקבוע מתחם בין עונש שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 5 חודשי מאסר, להתחשב בכך שהנאשם עצור בהליך אחר מזה תשעה חודשים, לא פגש בכל התקופה מי מבני משפחתו, ולא ראה מעולם את בנו התינוק. עתה לגזור את דינו של הנאשם במידת הרחמים.

הנאשם הביע צער "על כל המקרה הזה שקרה, לוקח עליו אחריות". ביקש להתחשב בו ובכך שלא פגש את בתו מאז שנעצר, ולא ראה מעולם את בנו התינוק.

דיון

4. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת, והכל בנסיבות

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-52548 מדינת ישראל נ' אלחריף

העבירות בהן הורשע הנאשם. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: הגנה על שלום הציבור, שלווה נפשו, שלמות גופו ובריאותו של הפרט, ושמירה על קניינו.

לקולה: מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים מראש, הוא ביצע אותם לבדו, ללא הסתייעות בשותפים, והנזקים הפיזיים והחומריים להם גרם אינם ברף גבוה. לחומרה: הנאשם התנהג באופן פרוץ, אלים ושלוח רסן, בעבירות שחומרתן הסלימה. ניסיונותיהם של עובדי המקום – במילים ובמעשים, להניאו ממעשיו הרעים ולהרתיעו מלהמשיך, עלו בתוהו. סיפור המעשה מגלה נאשם שלא שת ליבו לאיש, לא מוכן לקבל עליו נורמות התנהגות מקובלות בכלל ואת כללי המקום בפרט. מקלל, מאיים, משתולל, תוקף, פוגע ומעורר רעש והמולה, והכל בלב מסעדה הומת אדם ותוך הסבת נזק ופגיעה לא רק לנפגעי האלימות הישירים, אלא לכל סביבתו, לאורחי המסעדה שכל מבוקשם ליהנות מבילוי בקרב חברים ומשפחה, ולמסעדה שנפגעה כלכלית הן מכך שאורחים נאלצו לברוח מהמקום בבהלה, והן מפגיעה במוניטין.

תיאור האירועים מגלה כי היו לנאשם הזדמנויות רבות להימלך בדעתו: הכל החל בכך שהנאשם סירב להמתין כאחד האדם לכך שיתפנה עבורו מקום, והתעקש להקדים את האורחים שהגיעו לפניו והמתינו בסבלנות לתורם. אלא שהנאשם לא הסתפק בהתנהגות גסת רוח למצרית "יאללה יאללה תפני". הוא איים עליה כי "יעיף לה סטירה", וכשניסתה להרתיעו בהודיעה כי אם יעשה כן תזעיק משטרה, לא נסוג בו. נהפוך הוא. הנאשם איים, וביצע, סטר למרינה על לחיה והתיישב בשולחן לא לו. אלא שהנאשם לא עצר בכך. הוא קילל את אחראית המשמרת, ניסה לתקוף אותה באמצעות קערת נירוסטה, התפרץ פעם ופעמיים לתוך המסעדה פנימה במרדף אחריה, תקף עובדים במכות ידיים, באגרופים ובחפצים (קערה, כפכף, כיסא), השליך עליהם חפצים שונים (סכו"ם, כוסות, קפה חם ועוד), היכה את אלמוג פעם אחר פעם בראשו ובפלג גופו העליון באמצעות הקערה והטיח בו כיסא. עיון בסרטונים (ת/3) המתעדים מזוויות שונות את חלקו האחרון של האירוע, מגלה מהומה רבתי שגרם הנאשם בהתנהגותו הפרועה והאלימה.

החבלות הפיזיות שהסב הנאשם לאלמוג מסתכמות בשריטות ובאדמומיות בפניו ובידו, אך פוטנציאל הנזק משמעותי באופן ניכר. הנאשם השתולל בפראות בהתעלמות מוחלטת מהנזק שהוא עלול לגרום לסובבים אותו – סכו"ם שהושלך ועלול היה לגרום לפציעות, קפה חם שעלול היה לגרום לכוויות, תקיפתו של אלמוג בראשו פעם אחר פעם באמצעות קערת מתכת, באופן שעלול היה להסב לו חבלות חמורות. בשפת העם, הנאשם "לא ראה בעיניים", ואפילו את אמו דחף והפיל על הארץ בשעטתו הפרועה לתוך המסעדה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

לא ניתן להקל ראש בפגיעות שגרם הנאשם לקורבנותיו: מרינה שספגה סטירה בפניה (לאחר שאיים עליה), העובדים האחרים שסבלו מנחת זרועו, אורחי המסעדה שביקורם במקום נקטע במפגיע, ובמקום בילוי נעים נאלצו לחוות אירוע מפחיד ומאיים, ובעלי המקום שספגו בוודאי פגיעה ישירה בכיסם, ופגיעה עקיפה במוניטין.

מדיניות הענישה הנוהגת

5. צודקים ב"כ הצדדים כי קשה למצוא אירוע שיהלום באופן מדויק את ההתרחשויות מושא כתב האישום. ב"כ הנאשם מצדו הגיש מספר פסקי דין, וב"כ המאשימה הגישה פסק דין יחיד. מצופה היה כי התביעה תתאמץ להציג מגוון רחב יותר של פסקי דין לתמיכה בטענותיה.

ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ (רמלה) 11051-01-16 משטרת ישראל תביעות נ' אלוויד (12.9.17, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת עובד במאפייה בכך שסטר בפניו מספר פעמים ובעט בגופו, אך משום שהמתלונן סירב לקבל שטר כסף קרוע. בית המשפט עמד על הצורך להדביר את נגע האלימות חסרת התוחלת, על רקע של מה בכך, וקבע מתחם ענישה בין 8-30 חודשי מאסר. בהינתן עברו הפלילי של הנאשם בשילוב תסקיר שאיננו חיובי, נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה לבקשתו (עפ"ג 62432-09-17).

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים:

ת"פ (כפ"ס) 23989-06-18 מדינת ישראל נ' נמיר (11.2.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפה, תקיפת שוטר והתנהגות פרועה במקום ציבורי, וצירף תיק בו הורשע בנהיגה בשכרות. הנאשם הגיע למסעדה כשהוא תחת השפעת אלכוהול והתנהג באופן פרוע ובוטה כלפי מלצריות ומאבטחים, עד כי הוצקה משטרה למקום. מנהל המסעדה ביקש מן הנאשם לצאת מהמקום, והנאשם היכה באפו באמצעות ראשו, ובעט ברגלו. בתגובה היכה המנהל את הנאשם בפניו וגרם לו לדימום מאפו. שוטר שהגיע למקום עצר את הנאשם, אך האחרון התנגד למעצר, בעט בו בחוזקה ופגע בברכו. בית המשפט אימץ הסדר טיעון וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ת"פ (ת"א) 3791-08-18 מדינת ישראל נ' חזן (19.12.19). הנאשם (מס' 2) הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה ואיומים. הוא איים

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

על פקח עירוני שהגיע לפיצרייה שבבעלותו, דחף את הפקח, נגח בפניו של פקח נוסף שכתוצאה מכך דימם מלחיו ואחת משיניו נשברה, ולאחר מכן רדף אחריו ובעט בו בגבו ובישבנו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והנאשם (שלחובתו הרשעות קודמות, שולב בהליך טיפולי וזכה לתסקיר חיובי והמלצה לצו מבחן ושל"צ) נדון ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, ללא ניכוי תקופת מעצרו, ועונשים נלווים לרבות פיצויים לכל אחד מהמתלוננים.

ת"פ (עכו) 27659-11-11 מדינת ישראל נ' בלעיש (23.4.13). הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם דחף מאבטח בכניסה לעירייה ואיים עליו, הלם באגרופיו בפקח עירייה בפניו, באוזנו ובידו וגרם לשריטות בפניו, שטף דם ופצע מאחורי אוזנו, והגבלת תנועה בבוהן כף ידו, ניסה לתקוף פקח נוסף, והוסיף ואיים על שני הפקחים. נקבע מתחם ענישה בין 3-15 חודשי מאסר, והנאשם (נכה צה"ל שלחובתו 2 הרשעות קודמות רחוקות בזמן) נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, לריצוי מאחורי סורג וברית. ערעור שהגיש הנאשם נדחה ברוב דעות כאשר לחומרת העונש, חרף העובדה שזוכה מאחת מעבירות האיומים (ע"פ (מחוזי חיפה) 26891-05-13).

ת"פ (עכו) 35300-02-11 מדינת ישראל נ' עווד (20.2.11). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום בעבירות תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה, התנהגות פרועה במקום ציבורי, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באירוע אחד איים הנאשם בביתו על אביו כשהוא אוחז סכיני מטבח, הפריע לשוטרים שהגיעו למקום, פגע באגרופו באפו של אחד השוטרים, ירק לעבר שוטר אחר וקרע את חולצתו. באירוע נוסף תקף שוטר בהיותו בגילופין בכך שבעט בברכו וגרם לו לנפוחות, והיכה באגרופ בעינו של שוטר נוסף וגרם לו לשריטה. לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות. בית המשפט אימץ לאחר היסוס הסדר טיעון, ודן את הנאשם למאסרים מותנים וקנס.

6. אפנה לפסקי דין נוספים:

רע"פ 8601/20 מרדכי מור נ' מדינת ישראל (10.1.21). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה וגניבה, וזוכה מעבירת איומים ומעבירה נוספת של גניבה. המבקש, בצוותא עם שלושה אחרים שזהותם לא הייתה ידועה למשיבה, נכנסו בערבו של יום לחנות, אשר המבקש היה מצוי בסכסוך כספי עם בעליה. באותה העת שהו בחנות הבעלים, המטפל שלו ושלושה עובדים. המבקש זירז שתי עובדות לעזוב

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

את החנות ולאחר מכן נטל את מכשירי הטלפון של הנותרים, ביקש מבעל החנות לכבות את מצלמות האבטחה וניתק אותן ממכשיר ההקלטה. בהמשך פנה לבעל החנות ודרש ממנו סך של 100,000 דולר וביטול תביעה שהגיש כנגדו. בשלב מסוים, כשענה אחד העובדים לטלפון החנות שצלצל, חטף המבקש את שפופרת הטלפון מידו, תוך שמשך אותו מחולצתו וגרם לקריעתה. בהמשך הגיע לחנות בנו של הבעלים, ומשסרב למסור את הטלפון שלו, תקפו אותו המבקש והאחרים, הכו בו באגרופים, ואחד מהאחרים הכה בראשו באמצעות מקל ההליכה של בעל החנות, לא לפני שהסיר את הגומי מתחתית המקל. כתוצאה מכך נגרמו לבנו של בעל החנות חתכים בפנים ובראש, שהצריכו תפירה בסיכות. המבקש והאחרים עזבו את החנות, כשהם נוטלים עמם את מכשיר ההקלטה של מצלמות האבטחה. בבית משפט השלום (מותב זה) נקבע מתחם ענישה בין 10-24 חודשי מאסר, והמבקש (בן 47, נעדר הרשעות קודמות שאיבד בינתיים את פרנסתו) נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצויים למתלונן בסך 5,000 ₪. ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע, בין השאר, כי גזר הדין משקף היטב את האירוע החמור בו היה המבקש הרוח החיה, וכי בהתחשב במסר אשר יש להעביר למי שמעורב באירוע אלים ובריוני כדוגמת המקרה דנן – התוצאה הסופית של שליחת המבקש למאסר מאחורי סורג ובריח מוצדקת, ולא נפלה כל שגגה בגזר הדין. הבקשה לרשות ערעור נדחתה (וכך גם בקשה לעיון חוזר בהחלטה בבקשה לרשות ערעור, 12.2.21).

רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה. המבקש עלה לאוטובוס בעודו משוחח בטלפון בקול רם. משביקש ממנו המתלונן להנמיך את קולו, איים המבקש כי "אנוס" אותו, קיללו ובעט בפלג גופו האמצעי. בהמשך אחז במתלונן, דחף אותו אל עבר ספסל אוטובוס ובין היתר חנק אותו והכהו בפניו. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן דימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בחלקה הפנימי של השפה. בית משפט השלום קבע מתחם בין מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בקביעת עונשו בתוך המתחם נשקלו עברו הפלילי המכביד של המבקש בעבירות אלימות ואיומים, מאסרים קודמים שריצה ומאסרים מותנים שלא הרתיעוהו, ודינו נגזר ל-7 חודשי מאסר ויום אחד בפועל, עליו הופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל נדון ל-12 חודשי מאסר ויום אחד בפועל. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל, עונש המאסר בפועל הועמד על 15 חודשי מאסר, והמאסרים המותנים הופעלו במצטבר, כך שהמבקש נדון ל-27 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על כך ש"תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי,

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה, ועל כך ש"אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנס משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח ותקיפה הגורמת חבלה. המבקש נהג ברכב בעודו פסול לנהיגה, וללא פוליסת ביטוח. במהלך הנסיעה נתגלעה מחלוקת בעניין מתן זכות קדימה בין המבקש לבין המתלונן, אשר נהג ברכב סמוך, ועמו אשתו ושני ילדיו הקטינים. המבקש גידף את המתלונן נמרצות, ניגש למכוניתו, פתח את דלתה ומשך את המתלונן החוצה. אז הכה המבקש את המתלונן בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שברשותו. נקבע מתחם ענישה בין 6-12 חודשי מאסר, ועל רקע עבירות תעבורה קודמות ומנגד היעדר הרשעות בעבירות אלימות, נדון המבקש ל- 8 חודשי מאסר בפועל עליהם הופעלו 7 חודשי מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, כשנקבע כי העונש "מקל מאוד" ואינו מצדיק התערבותה של ערכאת הערעור. בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שבית המשפט העליון קבע כי העונש "מקל מאוד" (הדגשה במקור – ג"א).

ת"פ (קריות) 67931-11-19 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (21.5.20). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים, תקיפה, החזקת סכין, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זאת בגין עבירות שהפנה סתם כך כלפי עוברי אורח. נקבע מתחם ענישה בין 10-24 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

7. קביעת המתחם: לאחר שבחנתי את השיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

גזירת העונש בתוך המתחם

8. לזכות הנאשם: הנאשם הודה במיוחס לו והביע צער על מעשיו, וכפועל יוצא מכך חסך מזמנם של הצדדים ושל בית המשפט. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, גם אם באופן חלקי, ובמסגרת התסקיר השני קיבל אחריות על מעשיו. נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות, הוא גדל בעזובה רגשית וחומרית, "זכה" לטעום מנחת זרועו של אביו, וגדל באווירה ספוגת אלימות וכאוס. ברי כי נתונים אלו השפיעו על עיצוב אישיותו של הנאשם, ובעלי משקל בקורותיו.

לחובתו של הנאשם: הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנויות שניתנו לו לאורך השנים, החל ממוסדות חינוך ורווחה בהם טופל ומהם פרש על רקע בעיות אלימות וקשיי הסתגלות, המשך בשירות צבאי ממנו ערק, ודרך עבירות פליליות שהסתיימו בתחילת הדרך (כקטין) ללא הרשעה ובדרכי טיפול, בהמשך מספר פעמים בענישה צופה פני עתיד, ולאחר מכן בעונשים של ממש (14 חודשי מאסר בפועל בגין צירוף 3 כתבי אישום בעבירות אלימות ורכוש, חודש מאסר בפועל בגין החזקת סכין והחזקת נכס חשוד כגנוב). אך לפני כחודש הורשע הנאשם בריבוי עבירות אלימות (ע"ת/2), כתב אישום בגינו הוא נתון במעצר עד לתום ההליכים וממתין לגזירת דינו. עיון בהכרעת הדין מגלה אירוע דומה בנסיבות רבות להתרחשות מושא כתב האישום דנן. זירת הפעולה שונה (חוף הכינרת), אך התנהגותו האלימה והפרועה של הנאשם דומה (כמובן, מבלי להביע דעה באשר לחומרת המעשים שם, סוגיה שנתונה לפתחו של בית המשפט). קצינת המבחן התרשמה מעברייני חוזר בתחום האלימות, כזה שטרם הפנים את חומרת התנהגותו, איננו מגלה אמפתיה לקורבנותיו, איננו מסוגל להתבוננות פנימית, דחה הצעות לשילוב בהליך טיפולי, וכזה שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה. קצינת המבחן לא רק נמנעה מהמלצה טיפולית, אלא שבאופן חריג מצאה להמליץ להשית על הנאשם עונש מאסר מוחשי שיציב בפניו גבול והרתעה מפני הישנות מעשיו.

9. התרשמותה של קצינת המבחן מקובלת עליי, וכך אף המלצתה. בתי המשפט אסרו מלחמת חורמה בתופעת האלימות הפושה בתוכנו. ראו, מבין רבים, ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10, עמ' 6):

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים...' שישקפו ערכים של תגמול והרתעה."

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52548-06-19 מדינת ישראל נ' אלחריף

המחוקק הורה אותנו בדבר העיקרון המנחה בענישה – קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 ב לחוק העונשין). המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים ומכוערים, ותפקידו של בית המשפט לעמוד בראש המחנה, להורות דרך ולתת לכך ביטוי של ממש בגזירת הדין. לנוכח עונש המאסר שיושת על הנאשם, עונש המאסר הנוסף הצפוי לו (עת/2) ולאור מצבו הכלכלי והפיצוי שישלם לקורבנותיו, מצאתי להסתפק בקנס מתון ביותר.

תוצאה

10. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
 - א. 12 חודשי מאסר בפועל. עונש המאסר יצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם.
 - ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
 - 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, או התנהגות פרועה במקום ציבורי, או מעורבות בתגרה.
 - ג. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו למרינה (עדת תביעה מס' 8).
פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לדורון (עדת תביעה מס' 5).
פיצויים בסך 4,000 ₪ אשר ישולמו לאלמוג (עד תביעה מס' 4).
פיצויים בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו למסעדה.

ב"כ המאשימה תעדיכן את הקורבנות לרבות בעלי/מנהלי המסעדה, ותוודא מטירת פרטיהם במזכירות.

הפיצויים ישולמו ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 10.5.21 ובכל עשרה בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 10.5.22.
- ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19-06-52548 מדינת ישראל נ' אלחריף

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

גילא אבנון, שופט